Галина С. Лопушняк, Світлана А. Бондаренко

ЛЮДИНОЦЕНТРИЗМ ЯК ПІДҐРУНТЯ РОЗВИТКУ ЛЮДСЬКИХ РЕСУРСІВ В ІТ-СЕКТОРІ: СТРУКТУРНА МОДЕЛЬ ВПЛИВУ НА ЗАЛУЧЕНІСТЬ ТА HRD-РЕЗУЛЬТАТИ

Стаття присвячена розробці інтегрованої структурної моделі людиноцентричного розвитку людських ресурсів (Human Resource Development, HRD) в ІТ-секторі. Актуальність зумовлена розривом між декларативною людиноцентричністю парадигми Індустрії 5.0 (Industry 5.0) та відсутністю моделей, що пояснюють, через які механізми умови праці, інвестиції у розвиток персоналу та цифрове робоче середовище впливають на результати розвитку людських ресурсів у галузі, яка одночасно генерує цифрові інновації і потерпає від технологічної інтенсивності праці. Мета дослідження — розробка інтегрованої структурної моделі впливу людиноцентричних факторів на результати розвитку людських ресурсів в ІТ-секторі через посередницьку роль залученості працівників та її обґрунтування на основі мета-синтезу емпіричних результатів опублікованих SEM/PLS-SEM досліджень. Методологія базується на систематичному огляді публікацій наукометричної бази Scopus за 2019–2026 роки із наративним мета-синтезом стандартизованих коефіцієнтів шляху (path coefficients) та типів посередництва (медіації). Мета-синтез підтвердив стійкість зв'язків між умовами праці та залученістю працівників (employee engagement), між інвестиціями у розвиток та залученістю, а також між залученістю та результатами розвитку людських ресурсів; засвідчив посередницьку роль залученості у зв'язку між факторами управління персоналом та організаційними результатами. Аналіз секторальних відмінностей виявив три особливості ІТ-індустрії: цифрове робоче середовище є не допоміжним інструментом, а змістовою характеристикою професійної діяльності; утримання фахівців визначається змістовністю проєктів та якістю технічного середовища; залученість має подвійну природу — стан потоку (flow state) при програмуванні може співіснувати з виснаженням через технострес (technostress). Наукова новизна полягає у розробці моделі, що вперше поєднує людиноцентричні умови праці, інвестиції у розвиток та цифрове робоче середовище як три екзогенні конструкти із посередником залученості та ендогенним конструктом результатів розвитку людських ресурсів в єдину аналітичну рамку для ІТ-сектору, а також у введенні цифрового робочого середовища як самостійного предиктора з індикаторами, специфічними для ІТ-індустрії. Практичне значення полягає у формулюванні рекомендацій для менеджерів з управління персоналом ІТ-компаній та розробці програми подальшої емпіричної верифікації моделі.

Ключові слова: людиноцентризм, розвиток людських ресурсів, ІТ-сектор, залученість працівників, цифрове робоче середовище, мета-синтез, структурна модель, Індустрія 5.0.